

Byltén 1

Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti
Ročník VIII/1 **30. října 2002** **5 Kč**

Milí čtenáři,

přátelé, buzny.
Setkáváme se
čtyři dny poté,
co řady svobod-
ných opustil
I. Exnáčelník

PPPPP Tomáš Mikeska. K tomuto významnému životnímu.....předělu bychom mu chtěli blahopřát alespoň touto cestou. Dále se k Vám všem obracíme s drobnou prosbou a velkou výtkou: koukejte přestat bejt slibotechny a psát nám články o zajímavých sosanicích, at' do Bylténu nepíšíou tři čtyři lidi. Všem Vám předem děkujeme.

BuzBuz

Redakce

Z OBSAHU

Pod křídly perutě

2 Slovo má náčelník

3 KOUŘIM 2002

4 Pivní pohár Horsta Siegla 2002

Z českých sudů a hájů

10 Krátce ze života piva

Kam peři nedolétne

6 Frýdek - Místek, Sankt Petěrburg,
Helsinki a Kraków

7 Absolventská 2002

11 Pobaltský second servis

12 Hej Noe, Noe

DeByltén - dopravní příloha

Slovo má náčelník

Tak se nám opět překulil další studijní rok a my se znovu setkáváme, abychom oslavili 8. výročí založení našeho Pětipéčka, organizace, bez níž by si už těžko dneska někdo mohl představit studium na katedře dějin.

Jako každý rok, i letos se říjnové akce účastní i několik nových tváří, studentů z 1. ročníku. Doufám, že se mezi nimi najde co nejvíce adeptů na členství v P P P P P, a rozšíří tak naše řady již ostrášených pivařů. Prvním krokem pro případné zájemce je vyplnění žádosti, kterou Vám během večera zcela určitě někdo z vedení P P P P P před-

loží.

S velkou radostí si Vám také dovoluji oznámit, že se podařilo sehnat sponzorský dar od firmy ABUS CR s.r.o., určený k pořádání 6. reprezentačního plesu PedF UK. Po roční pauze se tak bude konat tradiční všestudentská veselice v Národním domě na Vinohradech, a to ve středu 20. listopadu od 19 hodin.

Přijďte, všichni zapaříme. Kdo nebude mít vážný důvod a nepřijde, je buzna.

Náčelník

KOUIŘIM 2002

Kouřimské kouření se stalo již tradiční akcí Pivní peruti, ačkoliv bohužel nepatří zrovna mezi hojně navštěvované. Není však možno říci, že by snad tato skutečnost nějak ovlivňovala celkovou kvalitu této oslavy tabáku a alkoholu.

A snad i proto jsem také letos v jedno dubnové páteční odpoledne stanul vyba ve n několika krabičkami větvi z načky Start a menší finanční s u m o u

spolu s několika dalšími buznami u vlaku směr Kouřim. Již tradičně se vedení akce ujal Petr Adamowicz alias rumunský asfaltér a ani letos mne, má játra a ty dva ohořelé mikrotenové sáčky, kterým s nadsázkou říkám plíce, nezklamal.

Večer začal opět nevinně, ale tak to už mezi námi chodí, že... Strach mne obklopil, až když se na stůl začaly snášet první kořalky, což bylo zhruba ve 20:30, a to ne jedna po druhé, ale li-

hovina byla přinášena po tuctech na zvláštních podnosech, k této sebevražedné činnosti vyrobených. Zachoval jsem ovšem klid a zůstal věren své zásadě - PIVO MÁ LÁSKO, která ovšem není v rozporu s mou druhou zásadou CHLAST SLAST, nebo že by VLAST? Po tradičních formalitách [tabákové soutěže o nejdelší kouření doutníku, nejdelší popel na cigaretě], které se již odehrály v jemném alko-

holovém oparu, jsme se zcela dostali na spirálu alkoholu a ani já jsem nedokázal odolát tlaku, jež na mě vyvinula 19. jednička, a začal jsem se pomalu

propadat do něžných křídel krále Liha III. Z letargie a zpěvu písní, jež tak důvěrně znali nezaměstnaní, kteří se potloukali po mnichovských pivnicích 20. let a kteří zůstali věrni odkazu Vilemovského Německa, mě vyrušila až postava místního barda, který usedl vedle mě na židli, a za pár piv nás provedl spolu se svou tahací harmonikou světem pražských šantánů doby, kdy již oni nezaměstnaní z mnichovských pivnic byli ministry říšské vlády a

Československo proti nim stavělo opevnění. Zbytek byl už klasický - řev od hospody až k tělocvičně, pár kalíšků pod rypstolemi a šupky dupky je tu ráno a já místo mladé slečny objímám radiátor. Opustili jsme proto rychle tělocvičnu, kde jsme spali, a posilnivše se v místní usámošce, zaujali jsme strategicky výhodné pozice v restauraci Na Náměstí. Protože tyto pozice byly dobře opevněny, udrželi jsme je až do 17:00 i přes marné pokusy skupinky dezertéru vyklidit pozice a obsadit vlak na Prahu.

Jejich nevojenský postoj byl mnou, ale spíše nepřesným řádem českých drah, zlomen. Nakonec jsem však byl i já nucen podlehnout výhrůžkám, které mnohdy ohrožovaly mou existenci a odjetí zpět do hlavního města.

ZwJerzy

Pivní pohár Horsta Siegla 2002

Již skoro letní sluníčko ozářilo autobusová stání v ulici Na Knížecí. V paprscích se zatřpytila zářivě žlutá trička na vypitých tělíčkách tří alkoholiků, nápadně se odlišující od šedi okolního davu stepujícího na zastávce směrem na Příbram. "Tak Horst nebude....," pronesl smutně jeden z nich ukazujíc svým kolegům v chlastu stránky deníku Sport. Pořadatel Plžmeister Cynik

navzdory svému tvrzení, že ví, kdy se hraje fotbal, přehlédl, že zápas není v neděli, ale již v pátek. Vzhledem k tomu, že byla sobota, nedalo se zpoždění nijak dohnat. Na mysli všem vytanula představa kulturně chudé ožiračky. Naštěstí to nakonec nebyla tak docela pravda.

"Kdo chlastá před polednem, je dobytek," praví lidová moudrost. Začali jsme proto krátce po desáté a očekávali příjezd posil z nedaleké sosanice nejmenované telekomunikační firmy. Vytáhli jsme playlisty, do nichž se tradičně zapisují obejitě hospody a odpařená piva. Zmíněný nedostatek kulturního programu jsme se pokusili odstranit nákupem hodnotné literatury v místním stánku s novinami. Vybíral je Roman Ferstl, takže si jistě dovedete představit, o co se jednalo. První extempore jsme ztropili již při gulášku a plzničce v poledne a pak už to šlo ráz na ráz. Cynik nasadil pekelné tempo, a tak jsme v každé hospodě dlouho nevydrželi - v plánu cesty bylo restauračních zařízení příliš mnoho. Také nás tlačil čas, abychom stihli proz-koumat co nejvíce knajpic před začátkem hokejového mače ČR s USA, který měl být shlédnut v Příbramské besedě. Snažili jsme se, abychom co nejdříve dosáhli vzhledu vzoru, jehož obraz jsme hrdě nesli na dresech v místech, kde normální lidé mívají srdce.

Dresy budily zájem celou dobu - no, přeci jen když se partička kanárkově žlutých ožralů potácí po městě s obrázkem prasete kombinovaného s

mužským přirozením, to se nevidí každý den!! Nejvíc si jich však všimal pán v již zmíněné Příbramské besedě, neustále se ptal, jestli je na nich vzadu vyfocený opravdu Horst Siegl a odkud ho známe, proč chlastáme zrovna v Příbrami atd. Další zábavné chvílky na sebe nenechaly dlouho čekat. Jednou z nejvydařenějších byl závod v

močení do odpad-

kového koše se

stříškou na jed-

né z hlavních

příbram-

ských ulic

ještě za

světla.

Nakonec

se dostavil

i Majkl.

Je ho

zpoždění

bylo asi deset

hodin ...

Docházelo ale i ke

konfliktům s místními

poloburany: jednomu týpkovi se

nikterak nelíbilo skandování jména našeho favorita o půl dvanácté v noci za mlčenlivé asistence místní policie. Pak začala mít akce poněkud zmatený průběh, protože peloton závodníků se rozpadl a jednotlivé roztríštěné skupinky se potkávaly až v průběhu noci a rána u Cynika v domě, když jako zvonek používaly své fofrklacky (rozuměj mobilní telefony). Tím pádem se aspoň symbolicky mohl zúčastnit Pivního Poháru Chosé, který okolo

čtvrté ranní volal Cynikovi, jestli se v Příbrami těžší stříbro nebo uran...

Po odhalení Lenky a Majkla, kterak v sedm ráno vyžirají Plžmeistrovi lednici, party pokračovala výběrem oblíbených filmů a televizních pořadů našeho hostitele, nesoucích se ve stejném duchu jako poučná li-teratura za-

koupená předešlého dne. Po

skončení produkce se

výprava přesunula

do restaurace U

města Příbra-

mi, v níž

naše kecy

totálně

znechutily

99% okol-

ních hostů.

Z tohoto

podniku se

jednotlivé

skupinky

počaly rozjíždět

do svých domovů.

Jen nejtvrdší jádro

pokračovalo do restaurace Na

Chmelnici a celý zájezd byl zakončen velkolepou bitkou dvou účastníků a následným odjezdem jednoho z nich autem s bagetami do Prahy.....

Pohrobek vlastních jater

Frýdek - Místek, Sankt Petěrburg, Helsinkí a Kraków

Možná se budete divit, jak exotickou exkurzi naše katedra letos vypsala, ale záhy vám objasním prostou podstatu tohoto nadpisu. Po loňském neúspěchu exkurze na polsko-moravsko-slovenské pomezí se konečně letos našlo dost buzen, aby mohlo dojít k tak odvážnému podniku, jakým tato cesta bezpochyby je.

Vlahé květnové počasí, které nás ostatně provázelo celou dobu, přivítalo nás již při odjezdu z Prahy a hned od této chvíle jsem byl vystaven řečem, jimiž klika nejmenovaných zvrhlíků narážela na samu podstatu polské státnosti a některé symboly téhož. Po průjezdu celou Moravou a návštěvě takových míst, jakými bylo například město Štamberk, kde naše skupina působila dojmem přinejmenším exotickým, jsme konečně dorazili do campu

Dukla u Žermanické přehrady, který se měl stát po několika následujících nocí naším domovem.

A zde dojde k vysvětlení nadpisu, restaurace [kiosek], jež měla být svědkem našeho nočního řádění, vypadala totiž jako prachspřátá nálevna v Petrohradě a molo s lampičkami mu dodávalo přímořský ráz. Po ochutnání zdejší dvanáctky Radegastu jsem se uklidňoval pohledem na jehličnaté lesy na druhém břehu a slovy: "*Jo Petrohrad, zlatý Finsko*". Navíc děda, který v restaurantu, v němž se původně snad ještě rekreovali veteráni od Dukly, obsluhoval, neprojevoval stejné nadšení pro lihovinu a den co den nás v jednu hodinu v noci plné sil s nešťastným výrazem ve tváři a se slovy: "Borci je pozdě, pudem spát", vyhazoval. Jen jeho stáří a místní "borci", jejichž svaly naháněly stejnou hrůzu jako jejich ostravština, ho uchránili od naší pomsty. Po tak brzkém odchodu z osvěžovny není divu, že jsme se museli přesunout na chatku číslo 3, kterou jsem po

návštěvě Krakova a nákupu několika "Polskich flag narodowych" rychle změnil v "polski konsulat" a dokázal všem, že být členy diplomatického sboru je někdy legrace. Zvláště když jsem v roli konzula poslední večer úspěšně "porodil" dva nové členy exkurze, bohužel porodit Ing. Pospíšila mi Prof. Čornej z technických i estetických důvodů zakázal.

Rád bych vám ještě dal několik rad do života, které rovněž plynou z našeho večerního veselí: nikdy nesaňkujte po dřevěných schodech, mohlo by vás to bolet, tři konzervy guláše nejezte nikdy po sobě dříve, než za 24 hodin, salátovou okurku vždy před požitím zbavte celofánu a zároveň, usnete-li hlavou v polici, dejte dobrý pozor na to, jak se ráno probouzíte.

To by snad možná i radši stačilo. Pro ty, kteří se nezúčastnili, mám jen dvě slova - můžete litovat.

Váš Adam (Jerzy) Mickiewicz

Absolventská 2002

Letošní absolventská exkurze proběhla v onom srpnovém týdnu, kdy se nám řeka Vltava rozhodla naznačit, že už jí nebaví image líné strouhy, kterou nikdo nebere vážně. Ve středu 14. srpna dopoledne, asi dvě hodiny po oficiální hodině odjezdu a několik málo

hodin předtím, než se utopila podzemní pýcha reálného socialismu, vyrazil autobus pana Danka se šesti sudy rzivého moku v podpalubí z Jinonic na severozápad. Vedoucí výpravy Majkl představil několik nových tváří, pozdravil buzny od Žaludů a highway king se ještě usmíval netuše, že se vrátí jako Granko.

Naši první zastávkou byl nedostavěný klášter v Panenském Týnci, kde nás svým kalamitním referátem oblažil nadějný právník Vít. Záhadu, proč se tento ambiciózní mladý muž, jenž mistrně nalévá panáky přímo do hlavy (dutinou ústní v hubě), zaujatě vzývá "českého frajtra" a jemuž je každý řev málo pruský, rozhodl historicky znemožnit hned zkraje, odhalil záhy pivní veršotepec Jerzy. Matka představená Scholastika, ústřední postava dějin kláštera, měla totiž dvě rodné sestry, které sluly Schlastika a Svastika. Po prohlídce Loun jsme dorazili do Mostu k slavnému přesunutému kostelu a připomněli si zde bolševický nevkus v koncentrované podobě - od sedadel z agitačního střediska v chrámové lodi, přes krátký film o stěhování, až po betonový límec vůkol. Při referátu za branou nedalekého nového hřbitova, kde mostečtí nebožtíci dodnes odmítají spočinout, se k nám stylově připojil pistolník Cynik alias Plzák. Ačkoli si městské zastupitelstvo od jeho příjezdu slibovalo, že jim krchov konečně naplní, nenechal se uplatit a v dalších dnech dělal čest hlavně své plzácké kvalifikaci pornodrbny. Večerní ubytování v Sudetském Novém

Měště nám připravilo nepříjemné překvapení v podobě hostinského, později řečeného Sysel, kterého proměnil stržený most do Saska ve figurku z dob RaJ-e (pro mladší: Restaurace a Jídla), komunistické spotřební družstvo vlastníci všechna restaurační zařízení), pro níž je zákazník obtížným hmyzem. I když později, oceniv naši výkonnost a byv zpohlavkován neviditelnou rukou trhu, přehodnotil svůj postoj, měl na svědomí vytvoření malé oddělené tzv. Ferstlovy skupiny, která byla vlídně přijata mezi štamgasty v menší dolní hospodě a zůstala jí věrná.

O veselý úvod druhého dne se postaral Dr. Václavů. Jeho salám uložený v jinak prázdné ledničce poblíž naraženého sudu se totiž přes noc zkrátil o čtvrtinu. Ačkoli Plzák okamžitě označil hlavního podezřelého - vegetariána Bobana, případ měl dojít rozřešení až za dva dny, kdy přes noc stejným způsobem zmizí poslední zbytek nešťastné uzeniny. Program

zmíněných dvou dnů se nesl ve znamení klášterů, jejichž barokní slávě seděla za krkem bolševická zkáza (Osek, Mariánské Radčice) a zámků napěchovaných šeredným kýčem (Jezeří, Červený Hrádek). Více vzruchu do poklidného lemtání a poznávací turistiky přinesla až sobota - po rozřešení salámové aféry přišla série památníků bitvy u Chlumce. U ruského památníku projevilo známé komické duo Kotyza - Hochmann svou slabost pro nadprůměrně pigmentované lačné rozkroky a rozhodlo se přivést místní sexuální pracovníci na mizinu. Zoufalý pasák, který neuspěl ani s holandskou aukcí, si nakonec zachránil živnost pohoštěním obou komiků u stánku.

Na závěr série zůstal památník náš - rakouský, jenž důstojně pozdravila Společnost Josefa Haydna vzešlá z našeho středu. Jak nehostinné podmínky jsou v tomto kraji pro spolkový život jsme poznali ještě té

nocí, kdy byla Společnost násilně rozpuštěna soudruhem správcem při své pravidelné zkoušce o 4. hodině ráno. Ještě štěstí, že si nedovolil zasáhnout proti Jerzyho chvilčkám poezie, které žebříček popularity kulturních počínů jednoznačně vedly.

Hvězdou neděle, našeho posledního dne, se stal spoluorganizátor akce Choděj, který po těžkém vnitřním boji stornoval pěší výstup na Milešovku. Tím si naklonil srdce všech zombických soukmenovců, jež se s ním za soumraku vraceli do země tisíce lagun, ve kterou se zatím proměnila česká kotlina. Tak skončila, řečeno slovy náčelníka někdejší Společnosti Josefa Haydna doc. Vlnase, exkurze do smutného kraje ve smutné době. Svému názvu však bezpochyby ostudu neudělala, protože každopádně stála za absolvování.

Lennon

Nové stránky P P P P P

WWW.PETIPECKO.IC.CZ

Doufám, že se vám tam všem bude líbit. Pokud budete mít nějaké poznámky - nechte si je pro sebe.

Pokud budete mít konstruktivní připomínky - tak mi napište.

prokat@volny.cz

Budu vděčná za jakékoliv fotografie, články a podobné věci. Předem děkuji.

Největší pivní mozol měřil 143 centimetrů

OPAVA - Sto čtyřicet tři centimetry kolem pasu přišly vsobotu možná poprvé v životě vhod Jaroslavu Fričovi z Opavy. Na Slavnostech piva v areálu pivovaru Zlatovar v Opavě vyhrál soutěž o největší pivní mozol a odnesl si tak třicetilitrový sud piva. Druhé místo zklamalo dlouho vedoucího Pavla Jatzka (140 cm), který roky povitě trénoval. "Jím všechno, od kačeny po dobré domácí klobásy," pochlubil se 34letý Opavan svým úctyhodným břichem. Protože však dává před pivem přednost vinným střikům, byl nakonec o tři centimetry horší. Návštěvníci slavností vybírali v anketě název nového třináctistupňového piva, jež mohli také zdarma ochutnat. "Bude to pivní speciál s přídavkem bylinek a sušeného ovoce," prozradil Blesku sládek Jiří Brňák.

(Blesk, 16.09.2002)

Pivní aperitiv

Pivovar Černá Hora na Blanensku chce v příštím týdnu představit a začít prodávat "pivní aperitiv" *Black Hill*, který je prvním nápojem tohoto druhu na světě. Jde o další z řady pivních speciálů, má 13,5 stupně a na jeho vývoji se podílela s.r.o. Pivo Praha. "Chutí připomíná pivní bavorák," doplnil Fusek. ...

(Právo, 20.09.2002)

Největší korbel

Oberviechtach - (ggo - 19.8.) Úředně ocejchovaný a notářsky zapečetěný vodoměr se zastavil na 4718 litrech - a bylo rozhodnuto. Největší dřevěný pivní korbel na světě už nestojí v Malajsi, ale daleko blíž v obci Eigelsberg. Dosavadní světový rekord 2796 litrů byl tak téměř o 2000 litrů překonán. Notář Ulrich Schnabel byl první, který iniciátorovi celé akce a představiteli obce Ludvíku Bergerovi blahopřál. Gigantickou nádobu zdobí siluety Mnichova, Oberviechtachu, tanečního páru v bavorském kroji a dvou mnichů, připíjejících si na zdraví. "Je už nejvyšší čas, že držitelem tohoto rekordu je Bavorsko," komentoval události Walter König, prezident Bavorského svazu pivovarů.

(Tachovský deník 2.09.2002)

Netradiční rekord

Žatec - Nejdelšího hada z pivních kelímků poskládali v sobotu vpodvečer účastníci Dočesné, žateckých slavností piva. Kdo na náměstí dopil pivo, nevyhodil kelímek do koše, ale přispěl. Výsledek - 121 metrů - zapsal i přítomný komisař agentury Dobrý den z Pelhřimova, která eviduje české rekordy. "Návštěvníci překonali loňský rekord o sedmnáct metrů. Nejprve se konala soutěž, kde kelímky skládalo několik družstev a pak jsme jejich hady spojili," uvedl Aleš Knoblauch ze Sdružení chrámu chmele a piva, které ve městě

pečuje o pivařskou tradici. Sdružení otevřelo zároveň v bývalé husitské baště malé recesistické muzeum, které prezentuje historii imaginárního kmene homolupulů, nejstarších pivařů, kteří měli žít na území Žatce.

(Mladá fronta DNES, 02.09.2002)

Výčepní sobě

Rychlejší vítězí! - to platí i při obsluze v restauraci. V poslední době se proto množí všelijaké "hospodské vynálezy", jež mají hostům zaručit co nejrychlejší obsloužení. Dosavadním vrcholem byl půllitr (či jiná sklenice) s vestavěným senzorem a mobilem: když hladina klesne pod "rysku", telefon pošle výčepnímu zprávu SMS a on ví, že má při pravít nový "kousek".

V londýnských pubech se však nyní skvěle ujímá vynález zbrusu nový: takzvaná pivní věž (beer tower). Když si ji host objedná, přinesou mu na stůl plastový válec s dvojími stěnami, mezi nimiž je drcený led. Obsahem válce je zvolený druh piva - napumpovaný podtlakem, a tudíž i s pěnou. Piják si pípou na dně věže točí "hladinku" přesně podle svých představ: kdy chce a jakou chce. Odpadá nedůstojné hulákání na číšníka, nedorozumění při objednávkách i stresující čekání na vybraný nápoj. Na rozdíl od roznášení piva ve velkých džbánech, které je běžné v USA či v Austrálii, zde navíc pivo neztrácí pěnu ani správnou teplotu. Zdalipak se tento vynález za asi 4 000 korun) dostane i k nám?

(Květy 12.09.2002)

Pobaltský second servis

Další výprava za chlastem do zemí bývalého SSSR se uskutečnila letos. Po popisu Litvy a jejích pyf se dnes zaměřím na druhé dvě země tohoto bločku pobaltských států. Nejlepší pivo mají v Lotyšsku. Je to docela s podivem, protože je zde nejvíce Rusáků a kdo jste měl kdy co do činění s ruským pivem (obzvláště doporučuji sv. Michal J), víte, o čem mluvím... Bohužel lidé a země není už tak O.K. Po vyplnění asi dvaceti bumáček v hotelu Viktorija, kde vypadá k světu pouze vstupní trakt a čtvrtina budovy, na zbytku se od roku 1980 nezměnilo vůbec nic - zkuste si představit dvoucentimetrové mezery mezi futrem a dveřmi, jsme počali vyhlížet místního Lukašenka. Na pokoji byla taktéž televize (z roku 1980) s výborným programem - řečnil zde místní ruský komunální politik a na druhém (a posledním) programu šla ruská filmová romance z roku cca 1950. Hm, tohle chce do EU a nemá rádo Rusáky?? Naštěstí se ožralky začly ihned odreagovávat v restauraci asi 100 metrů od prezidentského paláce a kupodivu to byla nejlevnější lemstárna v celé Rize. Úderem 23.00 se změnila v ruskou diskotéku a potom, co se nás místní mládež po pár pivech začala vyptávat, kolik máme peněz a kde bydlíme, nezbylo nám než vzít dráhu.

Šok nás očekával pár kilometrů za hranicemi Estonska v Pernau (Neněmci

říkají Pärnu). Nejen, že to tam vypadalo jako ve Finsku, ale měli naprosto hnusný pivo. Horší už snad bylo jen litevské Vilko... Nezbylo tedy, než se na trajektu chopit drinku, který se zde prodává místo cocacoly a skládá se z ginu a toniku, dále místního vína, jenž svou nasládlostí křivilo obličej, a na ostrově Saaremaa vyzkoušet místní vodku s překvapivým názvem Saaremaa. Ta se dala pít pouze s džusem. Zkoušeli jsme pomerančový a jabkový. Po dvou a půl vypité lahvi jsme se rozhodli, že zbytek té třetí vypijeme s jablíčky. Moc nám to chutnalo, jen jsme se divili, jak moc chuť jablečného džusu překryje pachutí lihu s trestí nesusoucího název největšího estonského ostrova. Ráno bylo zjištěno, že jsme do toho džusu zapomněli v ožralosti vodu nalít...

Sumář jest tedy následující: pokud chcete jet chlastat za levňuchu, jeďte do Litvy, jestli chcete pít nejlepší pivo v Pobaltí, doporučuji Lotyšsko (bacha na všudypřítomné relikty komunismu, Lennone), máte-li chuť vypravit se do země, kde není bordel a spousta městeček vypadá lépe než u nás a potkat lidi, kteří skutečně nemají Rusáky rádi, vypravte se do Estonska a pokud chcete, aby na vás zaštěkal vlčák Blondi....

Jestřáb Buz

Byltén™ Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti vydává P P P P P. Redakční rada:

J. Tilsch, R. Čornej, P. Adamovič, T. Mikeska a další členové Předsednictva. Vychází čtvrtletně v nákladu 60 ks. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Sídlo: Poberova 4, Praha 4, Braník, tel.: 4172 86 38. Grafická úprava: Jan Tilsch. Tisk: . Foto: kolektiv autorů a majitelů fotáků.

DOPRAVNÍ VYHLÁŠKA

§1

1) Dojde-li při dopravní nehodě k poškození silnice nebo obecně prospěšného zařízení, hradí škodu jeden z kolemjdoucích.

2) Řidič vozidla vlekoucího maringotku na tyči nesmí za jízdy chrchlat, popř. vařit spolu-jezdci boršč.

- 3) Invalidní vozík smí použít obou krajnic, pouze je-li řízen opicí.
- 4) Řidič rotopedu smí k předjíždění užít i přikopu, není-li ve vyhlášce stanoveno jinak.
- 5) Paží ohnutou v lokti nahoru se vyjadřují sympatie řidičům protijedoucích vozidel.
- 6) Přerušované žluté světlo užitě samostatně znamená, že ceny hovězího rapidně klesají.
- 7) V obytné a pěší zóně nesmí chodci udit kraby.
- 8) Za jízdy nesmí kouřit švagr spolujezdce, který není připoután.
- 9) Vypadne-li při přepravě osob v ložném prostoru skútru alespoň jedna osoba starší 30 let, hradí škodu zaměstnavatel provozovatele vozidla.

§2

10) Řidiči jednonápravového kultivačního traktoru je příslušník povinen uložit blokovou pokutu až do výše 40 Kčs.

11) Při odbočování vlevo řidič nesmí dotahovat matice předních kol, za což odpovídá osoba, kterou určil městský výbor ze spolubydlících praneteře zetě z třetího kolena ze strýčkovy strany.

12) Řidič mopedu nesmí užít dálková světla, oslnil-li by stádo kamzíků skotačících na vozovce.

13) Při thracích pracích v lomech se jako znamení k zastavení vozidla užívá pokyn kýváním hlavy přes střed těla, popř. vběhnutím do vozovky.

14) Řidiči je na dálnici nebo silnici pro motorová vozidla zakázáno vzdalovat se za jízdy z vozidla, nedal-li k tomu souhlas velitel tankové a automobilové inspekce ČSLA.

15) Přijíždějí-li vozidla s právem přednosti jízdy, řidič je povinen uchýlit se do nejbližšího průjezdu.

16) Rozsvítí-li se při přecházení vozovky signál "Stůj", je chodec povinen zalézt do nejbližšího kanálu.

17) Krkat za jízdy smějí pouze přátele obdarovaného.

18) Otevírat dveře nebo boční stěny vozidla, jakož i nastupovat do vozidla nebo vystupovat z něho se smí jen tehdy, jestliže řidič usnul.

19) Při jízdě v připojovacím nebo odbočovacím pruhu se smí hrát v přívěsném vozíku kanasta.

§3

20) Řidič nákladního automobilu nesmí předjíždět jiná vozidla, nedal-li k tomu telefonicky souhlas zřizovatel vozidla.

21) Je-li vozovka silně znečištěna páchnoucími výkaly, znamená to, že se poblíž vysekal hovnocuc.

22) Řidič musí zachovávat za vozidlem jedoucím před ním takový odstup, aby mohl včas zabrzdit, dorazí-li naň amok.

23) Na křižovatce silnic nerozlišených dopravními značkami musí řidič dát přednost všem vozidlům, pokud ovšem nepřijíždějí zleva nebo zprava.

24) Na mostě nesmí řidič hledět z vozidla.

25) Řidič motorového vozidla nebo jízdní soupravy povinně vybaveném zakládacími klíny jich musí užít vždy při jízdě na dálnici.

26) Řidič kamionu nesmí připustit, aby za vozidlem poletovaly škvarky.

27) Vyžaduje-li to plynulost silničního provozu, může příslušník obvinít cyklistu z kuplířství.

28) Pokud je k vytápění vozidla použito nezávislého topení, smí řidič přikládat pouze při jízdě mimo obec.

29) Je-li polojasno, smí řidič konzumovat zvratky příslušníka.

§4

30) Řidič bagru je oprávněn pohrdat spolujezdcem pouze v případě, že tento trpí plynatostí.

31) Spolujezdec nemusí svačit připoután, je-li řidičem nadměru vytočené jehně.

32) Nedovoluje-li situace za železničním přejezdem jeho bezpečné přejetí, je řidič vesměs oprávněn užít varovných výstřelů.

33) Řidič nákladního vozidla o hmotnosti převyšující 3500g smí smrkat závozníkovi do světu.

34) Překonávat zábradlí, zábrany apod. je dovoleno pouze občanům, kteří mají alespoň dvě nohy.

35) Řidič nesmí zastavit a stát v pasáži a na stromě.

36) Pokaď-li se ve vozidle taxislužby chromý pes, uklízí spoušť syn delikventa.

37) Na jízdním kole se jezdí zpravidla popředu a ve dne.

38) Řidiči nemusí uposlechnout pokynů a výzev příslušníka, jen je-li v silně podnapilém stavu.

39) Cyklisté směřují v hloučku, který nezabírá více než $\frac{1}{4}$ krajnice.

OFICIÁLNÍ TABULKA VÝŠE PROMILE
Vytisknout a umístit čelně na okno řidiče

www.fudge.ca

 + = 0,5‰

 + = 0,5‰

 + + + + + = 0,5%

= 0,5%

§5

- 40) Na tramvajovém pásu nesmí řidič rybařit, natož stanovat.
- 41) Přední a zadní světla do mlhy smí řidič užít, nevidí-li zřetelně dveře od bytu.
- 42) Je-li spolujezdci nesnesitelně cítit z úst, smí jej řidič vléci na laně resp. na tyči.
- 43) Je-li chodec vyhladovělý tak, že se neudrží na nohou, smí jej příslušník dobít paličkou.
- 44) Řidič kombajnu nesmí tančit na vozovce třasák.
- 45) U čerpací stanice nesmí cyklista kojit obsluhu.
- 46) Vozidla vjíždějící na silnici musí mít rozsvícena v kabině jeřábníka.
- 47) V tunelu a jeho těsné blízkosti nesmí řidič vyprávět o čertech.
- 48) Na křižovatce s řízeným provozem se smějí pořádat mejdany.
- 49) Podél nástupního nebo ochranného ostrůvku se jezdí na sáňkách.

§6

- 50) Při odbočování nesmí řidič bušit na kapotu.
- 51) "Člověk" je každý chodec, který nejde vedle sebe.
- 52) Řidič, který měl účast na dopravní nehodě, je povinen se zdržet požití alkoholického nápoje po nehodě po dobu, dokud nepřišije raněnému nohu.
- 53) Na dálnici musí jezdec na zvířeti užít svodidla.
- 54) Boční sezení spolujezdce na druhém sedadle motocyklu je vyloučeno, pokud ovšem není spolujezdcem muž nebo žena.
- 55) Na krajnici smí řidič motorového vozidla vjet, jestliže se na silnici necítí dobře.
- 56) Zastavovat vozidla mimo obec jsou oprávněni i skinheadi v pyžamu.

§7

- 57) Při přepravě kůzlat nesmí řidič vylizovat sulc z pekáče.
- 58) Z jedoucího košíku dává příslušník znamení k zastavení vozidla zběsilým komiháním dřevěné lat'ky ve výšce uší.
- 59) Řidič nesmí překročit rychlost, která mu byla doporučena Rómem ve stejnokroji.
- 60) Jet do svahu vždy s vyřazeným rychlostním stupněm je povinen každý řidič, který není v kómatu.
- 61) Dojde-li při vysušování vozovky k únosu alespoň jednoho z pracovníků čtyř, platí výkupné kmotra vlakvedoucího.
- 62) Nemůže-li se chodec vyhnout tramvaji vpravo, je oprávněn ji podlézt.
- 63) Při couvání nesmí řidič spolujezdci cítit boty.
- 64) Cestuje-li v autobusu MHD či v trolejbusu několikrát soudně trestaný recidivista, jsou mu spolucestující povinni tuto skutečnost neustále připomínat.
- 65) Je-li vyznačen vyhrazený jízdní pruh pro autobusy MHD neb trolejbusy, je v něm hra dětí povolena od 5-19h.
- 66) Kosí-li řidiče za jízdy lepra, je oprávněn v krajním případě předat řízení osobě trpící dušností, chrlením krve či dávivým kašlem.
- 67) Dojde-li během jízdy neočekávaně palivo, je možno použít k nouzovému dojetí vozík sroubený z klád a větví.